

03-10-2017
EM 2017/27
Michael Rosing
Løsgænger

**Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2017 om ændring af inatsisartutlov om erhvervsfremme til landbaserede erhverv. (Mikrolånsordning)
Naalakkersuisoq/Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi)**

Jeg har ganske ambivalent holdning til dette forslag. Jeg mener at det er udtryk for en forfejlet erhvervsfremme strategi. Men jeg vil stadig henvise det til udvalgsbehandling.

Lad mig forklare hvorfor.

Små iværksættere har brug for et sted at bo, en uddannelse, et skattesystem der gør det attraktivt at starte op som selvstændig, og klare simple regler som man ikke farer vild i inden man overhovedet får startet op.

Det som vi ser, er at det sted i Grønland hvor økonomien er bedst og hvor det logisk set må være et godt sted at starte en virksomhed op er Nuuk. I Nuuk er det meget svært at få en bolig. Det grønlandske uddannelses system halter på mange fronter. Skatte velfærds systemet gør det ikke attraktivt at tjene penge hvis man ligger i den ende hvor dem der får gavn af dette forslag gør. Og reglerne for støtte til diverse projekter bliver ikke ligefrem nemmere at finde rundt i med dette forslag. I det mindste ikke hvis man læser diverse høringsvar til dette lovforslag.

Når jeg alligevel vil henvise forslaget til udvalgs behandling så er det fordi det på andre måder har nogle kvaliteter som jeg finder interessante. For det første er jeg fortaler for at lave eksperimenter. Jeg har flere gange talt for at lave et eksperiment med ubetinget basisindkomst. Helt enkelt for at finde ud af om det virker eller ej. Dette er et ret billigt eksperiment og hvis der skulle komme levedygtige virksomheder ud af det så har det tjent sig hjem ret hurtigt. Og hvis ikke, så ved vi jo det.

For det andet, jeg ved godt at dette lyder selvmodigende, så kan man jo håbe på at mange af projekterne fejler hurtigt og billigt. Sandheden er nemlig at de fleste nystartede firmaer lukker igen i løbet af et par år. Jo hurtigere de urentable virksomheder lukker igen, jo hurtigere kan dem der står bag dem komme videre med noget der måske har bedre chancer.

Jeg vil bede udvalget om at kikke nærmere på følgende:

Beløbsgrænserne: Efter min overbevisning er lån på kr. 100.000 ikke længere microlån men mini lån. Jeg ville umiddelbart vurdere at microlån burde være mellem 10.000 kr. og 30.000 kr. men vil være tilfreds med en velundersøgt beløbsgrænse.

Samspillet med andre ordninger:

Som det fremgår af høringssvarene så kan der opstå samspilsproblemer med andre støttemuligheder.

Evalueringen:

Det er uklart for mig hvordan ordningen skal evalueres, og af hvem.

Med håbet om at udvalget vil se nærmere på disse ting indstiller jeg forslaget til behandling i udvalget for erhverv og råstoffer.